

Naturalisatie van Bodeman, Ferdy
en 19 anderen

MEMORIE VAN TOELICHTING

Nr. 3

Onder verwijzing voor het overige naar de ingewonnen ambtsberichten¹⁾ ten aanzien van de verzoeken om naturalisatie van Ferdy Bodeman en 19 anderen moge de ondergetekende het volgende aantekenen.

De verzoeker Ferdy Bodeman, genoemd in artikel 1, onder 1, werd in 1916 te Bukittinggi (Indonesië) geboren en bezat door afstamming de Nederlandse nationaliteit. Van 1933 tot 1934 en van 1941 tot 1948 was hij als militieplichtige in dienst bij het K.N.I.L. en bij de Koninklijke Landmacht. Op verzoek van zijn werkgever opteerde adresant op 10 december 1951 voor de Indonesische nationaliteit. Hij vestigde zich in oktober 1959 in ons land en zou thans gaarne in zijn oorspronkelijke nationaliteit worden hersteld. Als meester-monteur in dienst van de gemeentepolitie te Haarlem voorziet verzoeker in het onderhoud van zich en zijn gezin.

De staatloze verzoeker Jozsef Bodnar, genoemd in artikel 1, onder 2, werd in 1913 te Boedapest (Hongarije) geboren. In 1921 kwam hij met een kindertransport naar ons land en werd hij opgenomen in een Nederlands pleeggezin. Sindsdien heeft adresant hier onafgebroken gewoond. Hij is in onze samenleving opgenomen. Als fotograaf verdient verzoeker het brood.

Helene Magdalene Aloysia Demar, de Oostenrijkse verzoekster genoemd in artikel 1, onder 3, werd in 1895 te Wenen (Oostenrijk) geboren en verblijft sedert 1928 in ons land. Zij voelt zich Nederlandse. Als huishoudster voorziet zij in haar onderhoud.

De verzoeker Josephus Eduardus Dzon, genoemd in artikel 1, onder 4, werd in 1924 te Chyrow (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. Van 1942 tot aan het einde van de oorlog verbleef hij als dwangarbeider in Oostenrijk. In juni 1946 nam hij als vrijwilliger dienst bij de in Italië gelegerde, onder geallieerd commando staande Poolse strijdkrachten. Na zijn demobilisatie in mei 1947 vestigde adresant zich hier te lande. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw kan hij als ingeburgerd worden beschouwd. Als matrassenmaker heeft verzoeker voldoende inkomsten voor zich en de zijnen.

In artikel 1, onder 5, wordt voorgedragen de Indonesische verzoeker Kiem Toen Kwee. Deze werd in 1929 te Djatipiring (Indonesië) geboren en is sedert 1949 in ons land woonachtig. Verzoeker bezocht hier te lande de Technische Hogeschool. Hij is genoegzaam geassimileerd. Als werktuigkundig ingenieur voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

De Indonesische verzoeker Khe Hoo Liem, genoemd in artikel 1, onder 6, werd in 1925 te Semarang in Indonesië geboren. In 1948 kwam hij naar Nederland teneinde medicijnen te studeren. Hij behaalde in 1954 het artsdiploma, waarna hij zich ging specialiseren in de röntgenologie. Verzoeker wordt door zijn Nederlandse omgeving volledig aanvaard. Als arts-röntgenoloog heeft hij genoegzame inkomsten voor zich en zijn gezin.

Francisco Maria, de Portugese verzoeker genoemd in artikel 1, onder 7, werd in 1904 op Sao Vicente (Kaap Ver-

dise eilanden) geboren en heeft sedert 1929 zijn hoofdverblijf te Rotterdam. Hij is gehuwd met een van origine Nederlandse vrouw en voelt zich in onze samenleving opgenomen. Verzoekers beide dochters bezitten het Nederlanderschap door huwelijk. Als meubelmaker verdient adresant het brood voor zich en zijn echtgenote.

De Italiaanse verzoeker Atillio Marini, genoemd in artikel 1, onder 8, werd in 1930 te Udine (Italië) geboren. Na reeds van december 1953 tot mei 1954 in ons land te hebben gewerkt, vestigde hij zich in september van laatstgenoemd jaar definitief hier te lande. Verzoeker is sedert 1958 gehuwd met een van oorsprong Nederlandse vrouw en kan als ingeburgerd worden beschouwd. Als fabrieksarbeider verdient hij het brood voor zich en zijn gezin.

In artikel 1, onder 9, wordt voorgedragen Annie Reens, van echt gescheiden van Joseph Munio Neufeld. Zij werd in 1919 te Amsterdam geboren en is Nederlandse van origine. Verzoekster vertrok op achttienjarige leeftijd naar het buitenland en verkreeg in 1946 de Amerikaanse nationaliteit. In 1956 keerde zij naar ons land terug. Thans zou zij gaarne in haar Nederlanderschap worden hersteld. Als bouwkundig tekenares voorziet adresante in haar onderhoud.

De Zuidslavische verzoeker Francisek Selic, genoemd in artikel 1, onder 10, werd in 1899 te Trbovlje (Zuidslavië) geboren en is sedert 1926 in ons land woonachtig. Hij heeft zich de Nederlandse zeden en gewoonten eigen gemaakt. Adressant is werkzaam als bouwvakarbeider en geniet bovendien als afgekeurd mijnwerker een klein pensioen.

Frans Andor Benjamin Weiss, de verzoeker genoemd in artikel 1, onder 11, werd in 1938 te Amsterdam geboren en is van onbekende nationaliteit. Hij onderscheidt zich niet van een geboren Nederlander. Zijn vader kwam tijdens de oorlog om het leven in het concentratiekamp Auschwitz; zijn moeder heeft door het doen van een kennisgeving ex artikel 8 van de wet van 1892, haar oorspronkelijke Nederlandse nationaliteit herkegen. Adressant ontvangt een maandelijks uitkering van de Duitse Bondsrepubliek als „Wiedergutmachung”. Hij hoopt na het beëindigen van zijn studie in het filmbedrijf een bestaan te kunnen vinden.

De Poolse verzoeker Kasimir Zawodny, genoemd in artikel 1, onder 12, werd in 1920 te Horst, thans Gelsenkirchen-Horst (Duitsland) geboren. Sedert zijn achtste levensjaar woont hij in ons land. Verzoeker voelt zich Nederlander. Zijn echtgenote is Nederlandse van geboorte. Als mijnwerker voorziet adresant in het onderhoud van zich en de zijnen.

De in artikel 2 voorgedragenen worden voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht; de verzoekers afkomstig uit Indonesië, omdat zij ten gevolge van de gewijzigde staatkundige verhoudingen de Nederlandse nationaliteit buiten hun wil hebben verloren; de verzoekers genoemd onder 5 en 6 om hierna te noemen redenen.

De verzoeker Johannes Biver, genoemd in artikel 2, onder 1, werd in 1923 te Semarang (Indonesië) geboren. In 1937 werden de bepalingen voor Europeanen op hem toepasselijk verklaard. Van 1942 tot 1948 diende hij bij het K.N.I.L. Na de soevereiniteitsoverdracht opteerde verzoeker voor de Nederlandse nationaliteit, welke handeling evenwel geen

¹⁾ Zijna met de overige bij deze memorie van toelichting overgelegde stukken nedergelegd ter griffie, ter inzage van de leden.

rechtsgevolg had. In mei 1958 vestigde hij zich in ons land. Als monteur voorziet adressant in zijn onderhoud. De ondergetekende is van mening, dat deze verzoeker, die naar zijn oordeel door de Belgische autoriteiten ten onrechte als Belg wordt aangemerkt, voor naturalisatie met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn in aanmerking kan worden gebracht.

De verzoeker Matheus Latuputty, genoemd in artikel 2, onder 2, werd in 1927 op Saparoea (Indonesië) geboren. Van 1947 tot 1950 diende hij in Indonesië bij het K.N.I.L. en daarna tot 1955 in Nederlands-Nieuw-Guinea bij de Koninklijke Landmacht. Sedert april van laatstgenoemd jaar woont verzoeker in ons land. Als magazijnbediende heeft hij voldoende inkomsten.

Johan Frans Lint, genoemd in artikel 2, onder 3, werd in 1913 te Toeal (Indonesië) geboren en is sedert 1950 in Nederlands-Nieuw-Guinea gevestigd. Van 1941 tot 1950 deed hij dienst bij het K.N.I.L. Verzoeker is gehuwd met een van oorsprong Nederlandse vrouw. Als opziener bij de Dienst van Gezondheidszorg voorziet hij in het onderhoud van zich en zijn echtgenote.

De verzoeker Julius Josephus Manusiwa, genoemd in artikel 2, onder 4, werd in 1899 op Ambon (Indonesië) geboren. Van 1918 tot 1950 diende hij als beroepsmilitair bij het K.N.I.L., laatstelijk in de rang van sergeant-majoor. Verzoeker is gehuwd met een van geboorte Nederlandse vrouw. Sedert 1951 verblijft hij met zijn gezin in ons land. Hij geniet ten wekelijkse uitkering.

Eugeniusz Micula, de verzoeker genoemd in artikel 2, onder 5, werd in 1915 te Wegrzynow (Polen) geboren en is van Poolse herkomst. In 1939 heeft hij deelgenomen aan de verdediging van zijn vaderland. Hij geraakte in Russische krijgsgevangenschap, doch werd in 1942 in de gelegenheid gesteld dienst te nemen in het geallieerde leger. Verzoeker heeft behoord tot de Poolse troepen die ons land hebben bevrijd. In 1946 vestigde hij zich hier te lande. Mede door zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw, is hij in onze samenleving opgenomen. Als fabrieksarbeider verdient hij het brood voor zich en zijn echtgenote. Het wil de ondergetekende voorkomen, dat deze verzoeker met het oog op de door hem aan den lande

bewezen diensten voor kosteloze naturalisatie in aanmerking kan worden gebracht.

De staatloze verzoeker Johann Schultheiss, genoemd in artikel 2, onder 6, werd in 1899 te Amsterdam geboren en heeft steeds in ons land gewoond. Hij onderscheidt zich niet van een Nederlander uit zijn kring. Als onderwijzer voorziet hij in zijn onderhoud. Vermits verzoeker gedurende vele jaren door de administratie ten onrechte als Nederlander is aangemerkt, wordt hij voor kosteloze naturalisatie in aanmerking gebracht.

In artikel 2, onder 7, wordt voorgedragen Benno Carlo Sigrist, die in 1930 te Djakarta (Indonesië) werd geboren. Verzoeker kwam in 1947 naar ons land en werd ingeschreven als Nederlander. Van 1951 tot 1953 deed hij eerst als vrijwilliger en later als dienstplichtige, dienst bij de Koninklijke Luchtmacht. Na zijn huwelijk met een Nederlandse vrouw, vertrok adressant in 1956 als emigrant naar Australië. Wegens heimwee van zijn echtgenote keerde hij in januari 1959 naar Nederland terug. Eerst bij zijn inschrijving in de gemeente Utrecht in juni 1959 werd ontdekt, dat hij ten onrechte als Nederlander was aangemerkt. Hierop diende adressant een verzoek om naturalisatie in, welke naar het oordeel van de ondergetekende met afwijking van de wettelijke verblijfstermijn zou kunnen worden verleend. Als boekhouder heeft verzoeker genoegzame inkomsten voor zich en zijn gezin.

De verzoeker Otto Lodewijk Soedira, genoemd in artikel 2, onder 8, werd in 1923 te Depok (Indonesië) geboren. Van 1946 tot 1950 was hij in dienst van het K.N.I.L. Verzoeker kwam in november 1950 in Nederlands-Nieuw-Guinea aan en heeft daar sindsdien onafgebroken gewoond. Als magazijnmeester voorziet hij in zijn onderhoud.

Met uitzondering van de Zuidslavische verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 10, en de Poolse verzoeker, genoemd in artikel 1, onder 12, geldt ten aanzien van alle voorgedragenen, dat zij, hetzij omdat zij thans geen nationaliteit bezitten, hetzij omdat zij door de voorgestelde naturalisatie hun nationaliteit zullen verliezen, niet een dubbele nationaliteit zullen hebben.

De Minister van Justitie,

A. C. W. BEERMAN.